

ÔNG LÁI ĐÒ VÀ NGƯỜI KHÁCH LẠ

Dư Thị Diễm Buồn

Ngoài trời mưa tầm tã
Lộp độp trên mái nhà
Xạc xào lay cành lá
Giọt từng giọt mưa sa

Hạt mưa rơi lồm bồm
Mưa dạt dào trên sông
Ông lái đò hờ hững
Thả thuyền trôi theo dòng

Nước sông màu ngầu đục
Sóng dập, đò chành chồng
Mái chèo, tay mạnh thúc
Ông lái thuyền qua sông

Trên bờ vài người đợi...
Mưa lát phát rơi rơi...
Ông khách lạ không nói
Khăn trùm, nón, áo toi...

Ông lái đò thờ thần
Vững lòng ghìm tay lái
Đôi mắt buồn chơi vơi
Đến bến khách nhẹ giọng:
“Tiền đây, cảm ơn ông”
Ông lái đò ngơ ngẩn
Chợt nghe xác xao lòng!
Người khách lạ vội bước
Trong bóng đêm mờ dần
“Sao giọng nói quen thuộc,
Phải chăng thằng bạn thân?”

Tần ngần ông đứng đó!
Chợt nổi buồn mênh mông
Bồi hồi và bỏ ngửng...
Nhớ thương ngập cõi lòng..

Dù đói lạnh... cũng mặc!
Đưa rước khách lại, qua...
Ông thở dài héo hắt...
Đau vận nước, tình nhà!

Đêm nay mưa tí tách
Sương lạnh chớm vào đông
Ông mừng, trong hành khách
Có người ấy sang sông...

Ông lái đò khẽ ngậm nho nhỏ:
*"...Sau khi ghé bến hãy dừng chân
Bạn xưa mấy đứa nay còn lại?
Tao chèo đò đưa khách sang sông
Đứa ra hải ngoại vì công tác...
Đứa bị đày ải kẹt trong tù...
Mày cùng đồng chí... đi phục quốc
Khốn khổ trăm bề ở chiến khu...
Gian nan rừng, núi, qua bưng, lảng...
Mày không nhớ ra... hay hờ hững?
Tao vẫn một lòng, vẫn thủy chung
Đừng quên chúng ta là chiến hữu
Dù có hy sinh chẳng sờn lòng..."*

Thuyền vừa cập bến,
Khách ấy bước nhanh
Thì thắm ướm giọng:
"Tiền đây, cảm ơn ông!"

Ông lái đò thở dài
Đôi mắt buồn... lặng lẽ!
Biết đến bao giờ... Phải
Người ấy lại sang sông?

Mặt trời đã xuống bên kia
Mây chiều nhòa nhạt
Nắng hoàng hôn thoi thóp
Có những bông ô môi
Bồng bênh trên sóng
Màu hoa tím tím xuôi theo dòng

Trên bến sông buồn !
Xóm thôn chạng vạng
Màng đêm dần buông xuống...
Người khách năm nào sang sông

Ông dỗi mắt tìm...
Người chèo đò năm xưa?
Chép miệng thở dài...
Lưng trời cánh nhạn bay
Không gian mờ mịt
Độc bến sông dài...
Le lói đèn xuống cầu...

Em bé chèo đò hỏi khách:
“Ông đang tìm ai phải không?
Bến này lần đầu tiên ông đến...
Hay có lần ông đã sang sông?”

Khách nhìn cô gái nhỏ, ngập ngừng:
“Ông lái đò năm trước... Em có biết,
Bây giờ, ông ấy ở nơi đâu...?”

Em bé đưa đò hồn nhiên, kể:
*“...Chú em chết rồi, đêm mưa gió
Mộ chú nằm kia, trên bến sông!
Cộng thù đuổi bắt người khách lạ
Chú đã dìm ghe ở giữa dòng...
Chôn vùi lũ Cộng vô như đạo
Chôn cả nỗi lòng của chú em
Chú thường nhắc đến ông khách lạ
Cùng là chiến hữu, không chỉ quen...
Hai người sanh tử ngoài chiến tuyến
Một chút tình nhà, nợ núi sông...
Đò ngang lui tới vùng Đồng Tháp
Rước kẻ mày gươm... son sắt lòng”*

Ông khách lạ mắt lệ, trầm ngâm...
*“...Tao nhớ chúng ta cùng đơn vị
Mình đã vào ra chôn tử sanh
Vui buồn đồng đội cùng chia xớt
Cùng cam cộng khổ, diệt thù chung*

*Tháng Tư Đen! Miền Nam bị mất
Mây tù cải tạo, tao vào bưng
Trở về mây đưa đò rước khách
Thời thế đổi thay... vẫn kiên hùng!
Nay tao trở lại, mây nằm đó
Yên giấc ngàn thu trên bến sông!
Muôn thuở ân tình sao nói hết...
Tao thề quét sạch lũ thù chung!”*

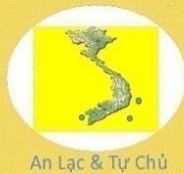
*Bé đưa đò ngõ ngàng, khẽ bảo:
“...Ông khách ơi, sao ông lại khóc!
Sao mắt ông lệ lại dâng tràn!
Có phải ông thương cho thân chú?
Người hiền dâng đời cho núi sông!”*

DU THỊ ĐIỂM BUỒN

Email: dtmbuon@hotmail.com

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/DuThiDiemBuon.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VIỆT NAM VĂN HIẾN VỚI HƠN 10000 TÁC PHẨM